

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

6] מבטל רשות ונותן רשות
וכו' גיב בקצת ס"י לא
גמ"י ונותן רשות: 3] אינו
חושש לשאור ותכלין וכו'.
גיב ע"י חוס' כתובות דף
כד ע"א: 2] ואם אמר לה
עשי לי וכו' גיב נ"א בקצת
ס"י בד"א בזמן שאמר לה
עשי לי משלי אבל אמר
לה עשי לי משליכי חושש
וכו': 7] מצאו להם אותם. גיב
מאלו רשות: 1] רשות

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

[illegible]

וְיָאֵי סִלְקָא דַּעְתִּיד לֹא קִבְּלָה מִינֵיהּ לִישְׁנָא
 כְּלִילָה כֹּאן כְּשִׂישְׁרָאֵל עֹמֵד עַל גְּבִיז כֹּאן
 יִשְׂרָאֵל עֹמֵד עַל גְּבִיז אֵלֹא לֹא
 קִבְּלָה מִינֵיהּ ש"מ וּמ"ט גִּזְרֵי בְּהוּ
 דְּבִנְנָן כִּי הָא דר"ש בֵּן אֱלֵעָזָר שְׁדִּירָה ר"מ
 אֲתָתוּי הִזְרָא מִבֵּי כּוּתָאֵי אֲשַׁכְּחִיָּה הִוּוּא
 אֲלֵי יוֹשֶׁמֶת סֹכֵן בְּלוֹעָד אִם בְּעַל
 אֲתָה הֵלֶךְ ר"ש בֵּן אֱלֵעָזָר וּסְפֵר דְּבִרֵּי
 לְפָנֵי ר"מ וְגִזְרֵיהּ מֵאֵי טַעְמָא אִמֵּר רַב
 בְּרִי צִחָק דְּמוֹת יוֹנָה מִצָּאוּ לֶהֱן בְּרֵאשׁ
 דְּהִרְרִיז שְׁהוּ עֹבְדִין אוֹתָהּ ר"מ לַעֲמִיָּה
 לְמִיעֻמָּא וְגִזְרֵי רֹבָא אִמֵּו מִיעֻמָּא
 וְגִזְרֵי גְמִילָא וְכִית דִּינוּ נָמִי כר"מ סְבִירָא לֵהוּ
 פְּשִׁטָּה דְּקָרָא כְּמָא כְּתִיב בְּתַלְמִיד הַיּוֹשֵׁב
 רַבִּי רַבִּי דְּתֵי רַבִּי חִיָּא כִּי תִשֶׁב לַחֲלוֹם
 וְיִשְׁמַע לִי וְיִשְׁמַע לִי וְיִשְׁמַע לִי

אשכנזיה ההוא כפא. י"מ דכל מקום שהוא מזמר הוה
סנא הוא אליה ואי אפשר לומר כן כפרק כמה
מדליקין (שנא דף לה) בעובדא דרבי שמעון בן יוחאי:
בראש הר גריזים. כמדדסי שם שהיה עובד כוכבים שהטמין
יעקב כמה האלה בתוך כבסם (בראשית
לז): **אם** בעץ נפש אחת פרוש
היבנו. דנסיפא דקרא כמיז ואל
תתלו למטעמומי: **אין** חושש
לשאור ותבאין שבה לא משום מעשר
ולא משום שביעית. משמע דתכלין
חייבין במעשר וזמניה דכפרה כן
קימן (מד ה ג) תמן כל שחיב במעשר
מטמא טומאת אוכלים ובהעור והרטוב
(לקמן דף קיח): תמן והקופה מאטרפין
לטמא טומאת אוכלין וקאמר בגמרא
שמיא קופה תכלין לזמא תכלין קאי
להס טומאת אוכלין אלא על ידי יצור
אע"ג דשחיב במעשר ויש לומר דמשום
מעשר דקאמר הכא לא קאי אנתלין אלא
אשאור ושביעית קאי אף אנתלין דהא
במאכל כהמה נמי נהגה שביעית:
הס

אֶת מוֹשֶׁל בֵּין תְּבִין אֶת אֲשֶׁר לִפְנֵיךְ וּשְׁמַת סִכִּין בְּלוּעָךְ אִם כְּעַל נֶפֶשׁ
 אֶתָּה אִם יוֹדֵעַ תִּלְמִיד בְּרָבּוֹ שִׁיּוּדֵעַ לְהַחְזִיר לוֹ טַעַם בֵּין וְאִם לֹא תְבִין אֶת
 אֲשֶׁר לִפְנֵיךְ וּשְׁמַת סִכִּין בְּלוּעָךְ אִם כְּעַל נֶפֶשׁ אֶתָּה פְּרוֹשׁ הִימָנו רַבִּי יִצְחָק
 בֵּן יוֹסֵף שְׁדֵרִיה רַבִּי אֲבָהוּ לֵאחֹוִי חֲמַרָא מִבֵּי כּוּתָאִי אֲשַׁכְחִיהָ הֵהוּם כִּבְּא
 אֵל לִית כֹּאן שׁוּמְרֵי תוֹרָה הֵלֶךְ וִיבִי יִצְחָק וּסְפֵר דְּבָרִים לִפְנֵי רַבִּי אֲבָהוּ וְהֵלֶךְ
 דְּבִי אֲבָהוּ וּסְפֵר דְּבָרִים לִפְנֵי רַבִּי אֲמִי וְרַבִּי אֲסִי אִלּוּ זֶה מִשָּׁם עַד שֶׁעָשָׂאוּם
 עֹבְדֵי כּוֹכָבִים גְּמוּרִין לְמָאִי אִי לִשְׁחִיטָה וְיֵין נֶסֶךְ מִתְּתֵם גְּזֵרוֹ בְּהוּ רַבְּנָן
 אֵינְהוּ גְּזֵרוֹ וְלֹא קִבְּלוּ מִיֵּינִיהוּ אֲתוֹ רַבִּי אֲמִי וְרַבִּי אֲסִי גְּזֵרוֹ וּקְבִלוּ מִיֵּינִיהוּ מָאִי
 עֹבְדֵי כּוֹכָבִים גְּמוּרִין אֲמַר רַבִּי בְּרִי יִצְחָק זַלְמֵל רִשׁוֹת וְלִיתָן רִשׁוֹת (וּכְדִתְנִיא
 יִשְׂרָאֵל מוֹמֵר) מִשְׁמֵר שְׁבִתוֹ בִּשְׁוֹק (א) מִבְּמַל רִשׁוֹת וְנוֹתָן רִשׁוֹת וּשְׁאִינוּ
 מִשְׁמֵר שְׁבִתוֹ בִּשְׁוֹק אֵינּוּ מִבְּמַל רִשׁוֹת וְנוֹתָן רִשׁוֹת מִפְּנֵי שֶׁאֲמָרוּ יִשְׂרָאֵל
 גְּנוֹתָן רִשׁוֹת וּמִבְּמַל רִשׁוֹת (וּכְעֹבֵד כּוֹכָבִים עַד שִׁישְׁכּוֹר כִּיצַד אֲמַר לוֹ רִשׁוֹתִי
 קִנְיִיָּה לָךְ רִשׁוֹתִי מִכּוֹטֶלֶת לָךְ קֵנָה וְאֵינוּ צִדִּיק לֹאֲכֹת רַבִּי יוֹרָא וְרַב אֲסִי
 אִיקְלָעוּ לִפְנוֹדְקָא דִּיאִי אֵייתוֹ לְקִמְיָהוּ בִּיצִים הַמְצֻמָּקוֹת בֵּין רַבִּי יוֹרָא לֹא אֲבָל
 וְרַב אֲסִי אֲכָל אֵל רַבִּי יוֹרָא לֹרֵב אֲסִי וְלֹא חִיֵּשׁ מִרְ לַתְּעֻרּוֹבַת דְּמָאִי אֵל (א) לֹאֹ
 מֵאֲדַרְעָתָא אֵל יוֹרָא אֲפֻשֶׁר גְּזֵרוֹ עַל הַתְּעֻרּוֹבַת דְּמָאִי וּמִסְתִּיעָא מִלִּתָּא דְּרַב אֲסִי
 לְמִכְיָל אִיסוּרָא (הִשְׁתָּא בְּהַמְתָּ שֶׁל צִדִּיקִים אֵין הֶקֶבֶר) מִבְּיָא תִּקְלָה עַל
 יִדְּוֹן צִדִּיקִים עֲצֻמָּל אֵל כָּל שֶׁכֵּן נֶפֶךְ רַבִּי יוֹרָא דֵּק וְאַשְׁכַּח "דִּתְנִין" (הִלְקוּךְ "עֵין
 לִתְלַת לִתְרוֹן הַמְּדוּרִים אוֹ לִתְרוֹן הָאוֹלֹנוֹתִית כִּרְשִׁינוֹן לַעֲשׂוֹת מִקֵּן מַחֲנִינִין עֲרִידִים
 לַעֲשׂוֹת מִקֵּן רְסִיסִין חִיִּיב מִשׁוּם דְּמָאִי וְאֵין צִדִּיק לּוֹמֵר מִשׁוּם וְדִיא וְהֵן עֲצֻמָּן
 מִמוֹתְרִין מִפְּנֵי שֶׁהֵן תְּעֻרּוֹבַת וְלֹא גְּזֵרוֹ עַל תְּעֻרּוֹבַת דְּמָאִי וְהִתְנִיא "הֵנוֹתָן לִשְׁכֻּנְתּוֹ
 עֵיסָה לֵאפּוֹת וְקִדְרִיה לְבֶשֶׁל (א) אֵינוּ חוֹשֵׁשׁ לִשְׁאוּר וְתִבְלִין שְׁבָה" לֹא מִשׁוּם
 שְׁבִיעִית וְלֹא מִשׁוּם (מַעֲשֶׂר (א) וְאִם אֲמַר לֵה עֵשִׂי לִי מִשְׁלִיכִי חוֹשֵׁשׁ לִשְׁאוּר
 וְתִבְלִין שְׁבָה מִשׁוּם שְׁבִיעִית וּמִשָּׁם מַעֲשֶׂר שְׁאֵין הֵתֵם (בְּרִינִין דְּקֹאמֵר לֵה עֵשִׂי
 לִי מִשְׁלִיכִי כִּמְאֹן דְּעֵרִיב בִּידִים דְּמִי רַפְּרִם אֲמַר שְׁאֵין שְׁאוּר (וְתִבְלִין דְּלַטְעֻמָּא
 עֵבִיד "וְעֻמָּא לֹא בְּטִיל וְלַחְלוּפִי לֹא חִיִּישִׁין וְהִתְנִין (ב) הֵנוֹתָן לַחְמוֹתוֹ מַעֲשֶׂר אֶת
 שֶׁהוּא נּוֹתָן לֵה וְאֵת שֶׁהוּא נוֹטֵל מִמֶּנָּה מִפְּנֵי שֶׁחֲשׂוּדָה מִחֻלָּתָהּ הַמַּחֲתַקֶּלֶק
 הֵתֵם (ב) כְּדִתְנִיא טַעֲמָא אֵל יוֹרָה (א) רֹצֶה הִיא תִּקְנֶתָּת בְּתָהּ וּבוֹשָׁה מִתְּחַנְתָּה

י והבא מזהו דליתיה בעיניה ועיי' תערוכות אייתי לקמיהו לא חשו
מילתא דירגורו עון שלא ישים על לבו דגורו עליו וישמח הגורר
וארכלו לין זה על ידי תערוכות מעוררים וכן למח לתוך דאומות
והיה דף 3: עתיני. מחלל של גריסין: ותכלין מעורבין זו וזאת
מבד ממש הארץ בעיניהו שלא תערוכות חייב להפרסם יודמתי
אם אמר לו המוכר לא הפרשתי מהם: והם עצמם. הנוקם מעם
לדוד: לשכנו. אשם עם הארץ: עיסם לאפות. ומסר לה שאור:
שארן מתוקן לפי שאין חשודין על הבז: עשה לי משלי. השאר
לך דאמר לה עשי לי משלי. הוי כמו שנקטן הימנה קודם תערוכות
הוא מתקן לה והוא עיקר ואפילו לקח קדרה מבושלת מעם הארץ
עיקר: ותחלוטי לא חיישינן. דקתי אס נתן לה הכל אין חוששין
המתקלקל. אם יתקלקל הלחם מחליפיו הלכך מעשר את שהוא
ואם שהוא נועל הימנה. שמה החליפה אלתא מיתחלף: הסם
נכרי שאין דעתה להחליף להטיב לו אף להרע ע"ה חסדיה:
ולעזא

בין. שאל: ואם לאו ספין את אשר לפניך. מעתה ואל תשאל ותביט. ושמה ספין בלועז צהריה דמא קרא בלתי לומר התחזק עמך ועזר ספין מלשאל: אם בעל נפש אדם. ותתחזק לשאל ולעמוד על העיקר גמור. ומה תקניה פירוש הימנו: מהסס ור"מ על היין ורצן במליאל באריו על השמיטה: וקבלו מנייהו. אלא שאלו גדולים והימנו אלא שדדורו של ר"מ לא רצו לקבל עליהם לפרוש ונתנו הכותיים לפי שהיו רגילים בהם שדדורו של רבי מאי היה אפסר להם לפרוש: לנעטל רשום. לא דומי צבמדי ריך לזכור את רשותו ואפילו נתן להם בתמנה אינה מבעטל עד שישכור והיינו כעובד כוכבים. וישראל ששכח ולא נתן צהריה עם בני המצוי והוא דר נעטל ואוכר עליהם מבעטל להם רשותו ועובד כוכבים עד שישכור ישראל הימנו ושעמא מפרס: בהדר העובד כוכבי. וישראל ששכח: משמר שנתו כוכבי. וישראל אפ"י שהוא מומר להחלו בנעטה הרי הוא ישראל ואם לא יעיר עד ששכח בחר או צמני ונתן להם רשותו ודיו: לזכות. בקיין חסין: לפונדקא דדי. שם העיר ועמי הארץ היו וחסדיו על הדמאי: ומשום דלייתין לעילי בהמתן של דריקים כו' נקטין ואחי להקץ שמעתא דמייירי נמי כרי האי גוונא: מלומקוס. ולומר הכרה בלתי מלומקוס ויהי לו

נשבעת (דף ל"א): **בין**: ואח"כ עברום וטרפום בין וחיבא בין משום
 דלמלינא: **אפשר**: אי איתא דגורו חכמים על תעובות דמאי מחסיין
 ויחביל עובות: **דק ואשכח**: דלא גזיר: **לפס לטור המוריס**: דקפוי
 שפירשו'ן שגון מים ויין ושמן ארסקומן לדאמרין במסכת עבודה
 כרסין מעדשים א"ע'ם סוף כל אלו לערב הואיל ובאין לידו
 אלא ספק הוא כגון שלקום מעם הארץ ואין לרץ לומר משום ודאי
 הארץ את האוכלין עמא אין לרץ להפריש דמאי הואיל ובתעובות
 וקודרם **לבס**: ומאן לא המבלין חוטא שמה החליפ' ונמה מש
 ותרץ להפריש עליה דמאי וטעמא דתעובות הוא: **א**
 ואח"כ ירצן דהא ע"פ עשה ונעשה שולחי: **ואשכח**: כל בעייל
 שאל נעשה שולחי כשעירב אסור אבל אין במוריס ויין בביצים אינ
 שמה החליפ': **הנזק לחמומו**: עיקמו לאסות: **מפני שחזרה מחללי**
 ונזקן לה דאי מתפלל ליה שלא יהא מזב זה נזקן לפניה ממש
 כדקדשי **עמא**: דלעובד היא מתכוונת אבל על הגזל כגון לארס

עין משפט
נר מצוה

בב א"י מי"ב ט"ז חמ"ט
אזנא וטחמאזא הללני י
טושי"ע יד י"ח ב טפ"ק
ונברא אלפא טעני"ן ש"י פ"ק
[קמז]:
בב ב טושי"ע א"ח י"ז שפ"ה
טפ"ק ז ונברא אלפא
[סז]:
בב ג ד"ר מי"ב טחמ"ט
מיוזנין הללני יח ט"ז
טפ"ן חמ"ט טושי"ע א"ח י"ז
ט"ז טפ"ק ז:
בה ד ח"י ש"ס טחמ"ט
טושי"ע א"ח י"ז ש"ס
טפ"ק א:
בה ה ח"י ש"ס ט"ז יסמ"ג
ט"ז טושי"ע א"ח י"ז
טפ"ן טפ"ק א ונברא אלפא
[סז]:
בו ו ח"י ש"ס הללני טו
ונברא אלפא י"ז
טחמ"ט טושי"ע ש"ס י"ז
טפ"ק א:
בז ז ח"י ט"ז טחמ"ט
חמ"ט טחמ"ט:
בז ח ח"י ש"ס ט"ז
הללני יז [טושי"ע י"ז]
טחמ"ט קט טפ"ק ז:
ב י ח"י ש"ס ט"ז טחמ"ט
ט"ז טחמ"ט טחמ"ט
[טפ"ק וז"ל]:
ב יא [ח"י] ט"ז טחמ"ט
טחמ"ט טחמ"ט הללני יז:
לא יב ח"י ט"ז טחמ"ט
חמ"ט הללני יז ט"ז
ט"ז טושי"ע י"ז י"ז ט"ז ט"ז

יה אור השלם

1. ושמח שכן בלעך אם
בעל גפשו אתה:
משלי כג ב
2. כי תשוב ללחום את
מושל בין חבין את אשר
לפניך:
משלי כג א

ליון הש"ס

נב' בי הא דרשב"א וכו'.
וכ"ה במד"ר פרשת תזריע
בשמיני לשון קלף: שם לא
היה שם שביעית. עין מנחות
דף כד ע"א תוס' ד"ה שני
חדש ונבחרות דף ל ע"א
תוס' ד"ה מחני':

לעזי רש"י

מוישרין. שמע, רוב.

יבִּינוּ גִּרְשׁוֹם

אלא לאו ש"מ קבלה מיני
ו' ויזא מ' יעקב ר' אלעזר
דאסלו משישאלא ר' עזרי
ע"ז: דמות ו' ויזא מ' ו
בראש ה' גוי'ים. כלומר
אזא ישראל שיהו עובדי
אזא כלום ע"ז. ולמה
אמר בראש ה' גוי'ים פ' ש
שחבוצא בראש אזא שחבוצא
ע"ז אלא כהנה אבותיהם
כדיהם ואלא מצא כ' ו
עובדיה: אחיה: ר' זאוי
לעמיה דאזא: ר' מיטעס.
למ' ויהי: ר' ארי' שחבוצא
למ' ענין ענין ענין ענין
בצ' ענין ובע' ענין ר' ו
אזא מ'טרה ענין מ'טרה
מ'טמאן ואמרני מ'טרה ר'כ'י
אזא ר'כ' ענין ענין ענין
מ'טעס אזא מ'טעס ענין
מ'טעס: ענין ענין ענין
ד' בחוק: ענין ענין ענין
ואיתיה ר' ח' ענין ענין
ו' ענין ענין ענין ענין
מ'טעס ו' ענין ענין ענין
מ'טעס: אזא ענין ענין
ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין

ג"א בס"י מצאו להם לאותם היושבים בהר וכו': ה' ישיב לו דבר טעם: ו' לא שאלו גדולים ואפילו בטלה להם: ח' נקיט ואייתי להנך שמעתא: ט' תיב להקריש משום דמאי:

ב' ישראל אבל אם עובד כוכבים דר עמהם בחצר ושבתו ולא שכרו מע"ש אסור בשבת שאין יכולין היו והיו ספק מעורר ספק אינו מעשה: ב' ציצים מצומקות. של עמי הארץ: ופרסם אמר משום ה' כלומר את שהוא נותן לך מעשר וכן כשהוא נוטל הימנה מפני שחשודה שמחתלת המחקלקל